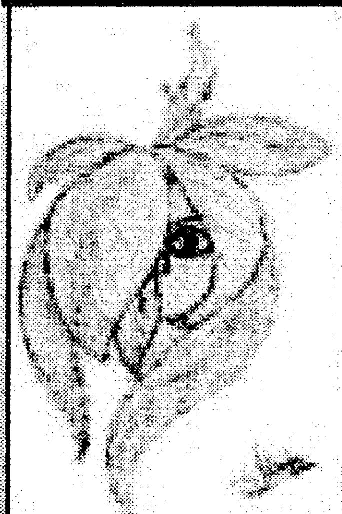
Арыгінальнасць – наш канёк!

№1 (1) 19 верасьня 2000

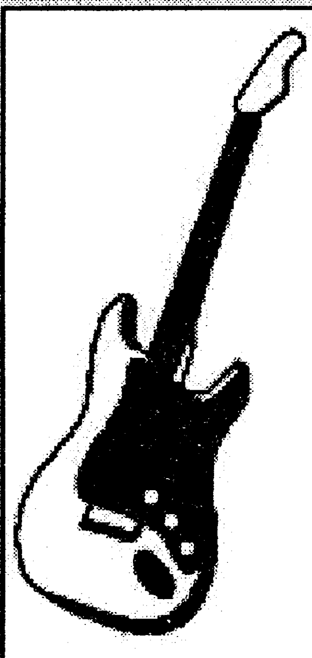
Гутарка

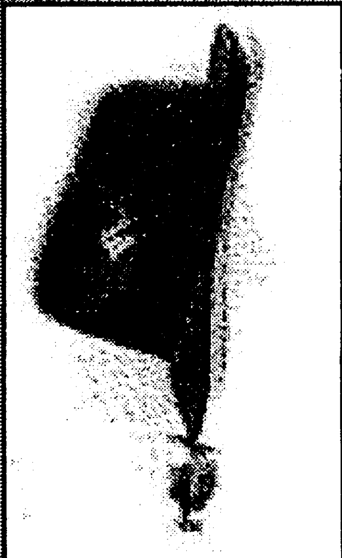
НЕЗВЫЧАЙНАЕ МАЛАДЗЕВАЕ ВЫДАННЕ

Стр.2 Одиночество – бич человечества.

Стр.3 Серия караван-концертов под названием «Next snop – new life»прошла по Беларуси

Стар.4 Як павінны апранацца працоўны малады чалавек і дзяўчына

ВНИМАНИЕ! Мы объявляем конкурс Условия на стр.3

КАЛОНКА РЭДАКТАРА

Што гэта такое?

На самой справе — што гэта такое? У чым сэнс гэтай, пакуль што маленькай, газеты? На дадзеным узроўні выходзяць іншыя выданьні, напрыклад, "Росквіт". Альбо тая ж самая "Ратуша", "Underground", "Крынічка", "ЗуБаСьцік" — іх шмат. Але ж мы спадзяемся, што наша газета будзе хаця бы крыху адрозьнівацца ад іх. Чым? А ўсім! Калі вы заўважылі надпіс пад лагаціпам нашага выданьня, то павінны былі адразу ўсё зразумець. Ды й рэдкалегія ў нас якаясьці дзівосная. Пачнем:

Ну, па-першае гэта **Марына Нямчынава**, *галоўны рэдактар гэтай газэты. Хаця ёй ніхто не верыць, але на самой справе яна белая і пухнатая (а зараз проста хварэе, таму па ёй гэтага небачна).*

Другі наш калега, таксама рэдактар (толькі ўжо не галоўны) – гэта **Ліза** *(во нас, рэдактараў развялося!), шчыра кажучы вельмі цікавая асоба, хаця яшчэ не зусім разумее, што яна тут робіць.*

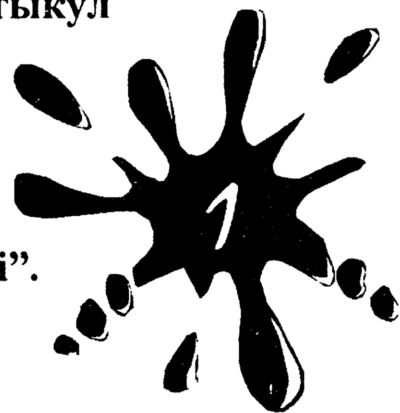
Наша любімая карэктарка **Надзейка Дзенісенка** *(на жаль фота знайсьці не атрымалася) усьцвярджае сваё імя сваімі дзеяньнямі. Яна на самой справе наша ахова(ад розных там памылак) і надзея(на тое, што болей гэтых самых памылак у нас не будзе).*

Ну, і як заўсёды ў апошнюю чаргу, наш незабыўны(нават у страшэнным сне) верстальшчык **Уладзімер**. *Не ведаю нават, што бы мы без яго рабілі. Хаця часам узнікае моцнае жаданьне кудынебудзь яго засунуць, каб пры тым ён не адразу знайшоўся..*

Выданьне гэткага кшалту выходзіць упершыню. Выпускаючы яго, мы спадзяемся на арыгінальнасць сваёй ідэі, фантазію і ўяўленьне нашых аўтараў, а таксама на вас, шаноўныя чытачы! А раз так, то пажадайце нам посьпеху.

Гэты артыкул састаўлены намаганьнямі ўсёй нашай "псіхкалегіі".

ПУНКТ ГЛЕДЖАНЬНЯ

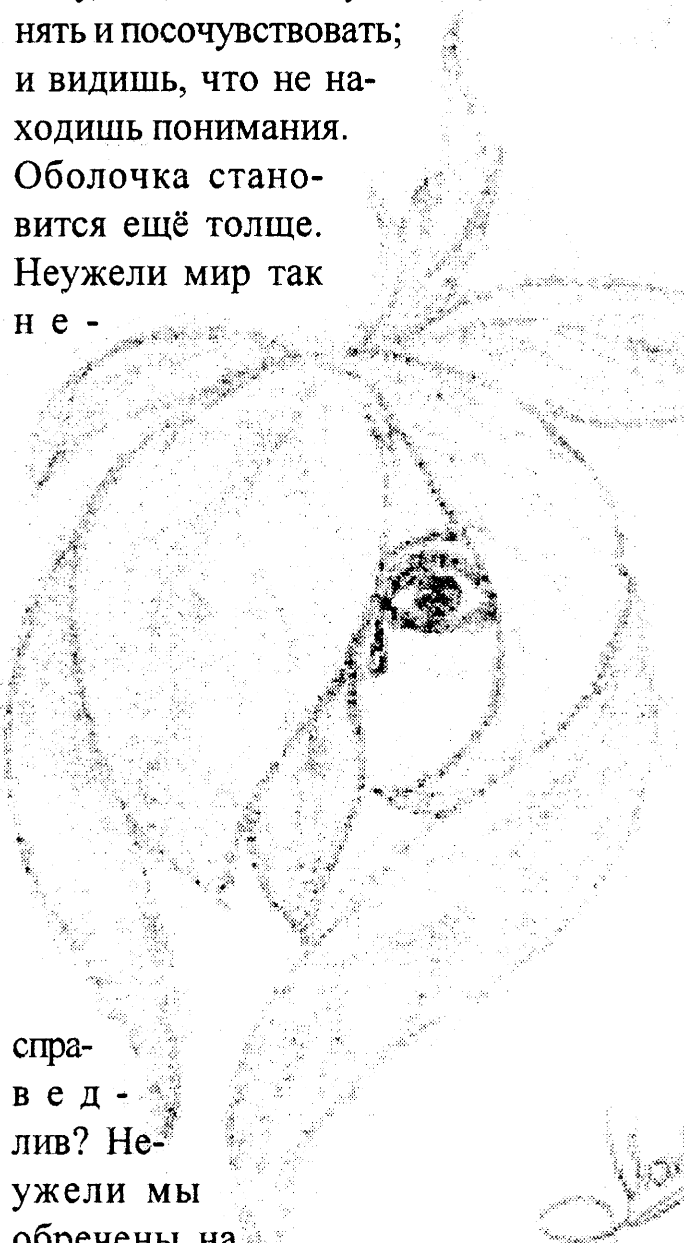
ОДИНОЧЕСТВО

Одиночество — бич человечества на протяжении многих тысяч лет. Множество философов, писателей, поэтов, композиторов всех времён и народов посвящали этой теме свои произведения. Попытаюсь объяснить причину, последствия и путь избавления от одиночества. Взгляд на эту проблему, который описан здесь, отличается от того, что предлагают, ставшие модными в последнее время, психоаналитики.

ПОЧЕМУ МЫ ОДИНОКИ?

Да, бывает так, что человек по разным причинам остаётся наедине с собой. Ведь даже Робинзон Крузо не был одинок; рядом с ним был Пятница. Часто испытывают чувство полного одиночества люди, которые окружены друзьями, родственниками, имеют благополучные семьи. Окрест десятки людей, готовых прийти на помощь в любую минуту, выслушать, дать мудрый совет. Но гнетёт страшная, ноющая тишиной пустота. Герой рассказа Чехова "Тоска" рассказывает, встречающимся ему людям, о постигшем его горе, но никто не хочет (или не может?) выслушать и посочувствовать, — понять его. От этого он испытывает одиночество и тоску. Значит, причина одиночества в чём-то другом, а не в отсутствии близких людей. В чём же?

Почему мы не можем рассказать самому близкому человеку обо всём, что волнует нас? — Наверно, потому, что боимся быть непонятыми. Отчего возникает этот страх? — Должно быть оттого, что каждый знает о себе то, что неспособен понять проблемы других до конца. У каждого бывали такие случаи: человек, как на исповеди, рассказывает о своём горе, а ты в это время думаешь о чём-то своём или пытаешься уяснить: в чём же тут заключается суть горя, но не можешь. И мы, подсознательно понимая, что если не можем понять и полностью сострадать проблемам других, то и они могут постигнуть наших, замыкаемся в непреодолимую оболочку. Бывает и наоборот: рассказываешь о своих проблемах самому близкому человеку — тому, кто, как тебе думается, должен понять и посочувствовать; и видишь, что не находишь понимания. Оболочка становится ещё толще. Неужели мир так несправедлив? Неужели мы обречены на вечное непонимание, на бессрочное одиночество? Что же породило это состояние? Вопросы, вопросы, вопросы...

Вернёмся на тысячи лет назад, во времена, когда первый че-ловек появился на земле. Заранее хочу предупредить, что я не сторонник теории Дарвина и теории большого взрыва, по которым получается, что когда-то не было ничего. Вдруг это "ничего" взорвалось, и с ним начали происходить удивительные метаморфозы. Взрыв, может, был, но не беспричинный. Итак, несколько тысяч лет тому назад Бог сотворил человека. Библия, единственная в мире Книга, данная людям Богом, потому называемая Словом Божьим, Священным Писанием, в одной из первых глав повествует: "И сотворил Бог человека по образу Своему..." "И насадил Господь Бог рай в Едеме на востоке; и поместил там человека, которого создал". Кстати, имя первого представителя рода людского — Адам переводится с древнееврейского языка — человек. Это было благословенное время, когда человек имел общение с Создателем. Тогда человек не знал, что такое одиночество, потому что имел общение с Богом, создавшим его "по образу Своему". Бог знал (и теперь знает!) все потребности, переживания созданного Им человека, а человек в каждое мгновение имел общение с Богом, это означает, что не испытывал чувство одиночества. Ведь полное понимание — это единение; когда есть единение, не может быть одиночества. Что же нарушило такое прекрасное общение человека с Создателем? — Непослушание воле Божьей. В Едемском саду было множество деревьев, приносящих прекрасные плоды, которые человек мог есть, только об одном дереве Бог сказал: "...не ешь от него; ибо в день, в который ты вкусишь от него, смертию умрешь". Но змей искусил человека, (древнееврейское слово "штн" — сатана, как и греческое — "diabolos" — дьявол, переводится искуситель) и он ел запретный плод. С этого момента человек стал скрываться от Бога, потому что нарушил волю Божью, совершил грех. Скрываясь от Бога, человек стал одиноким.

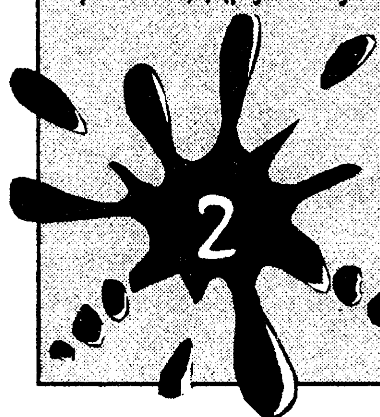
Сергей Сапоненко

(працяг у наступным нумары)

Два сэмінары.

І той і другі сэмінар былі арганізаваны Беларускім прадстаўніцтвам праграмы Counterpart Alliance for Partnership. Першы з іх праходзіў у Гомелі па тэме "Грамадзкая арганізацыя ў трэцім сэктары" з 12 па 14 верасня, другі – у Берасьце з 15 па 17 таго ж месяцу па тэме "Напісаньне заяўкі на грант й асноўныя прынцыпы працы з донарамі". І першы і другі былі вельмі цікавымі як па зьместу, так і па вольнаму часу. Таксама ў гэты ж час адбыўся сэмінар у Менску, але што там адбывалася дакладна вызначыць не атрымалася.

Уладзімер Ключанкоў

Хваляванні ў гурту "GodsTower".

Мабыць некаторых аматараў гэтага гурту збянтэжыла звестка аб уходзе бас-гітарыста (Юрыя Сеўцова) і клавішніка (Зьміцера Аўчынікава). Не хвалюйцеся, шаноўныя аматары, "Gods Tower" знайшоў ім замену. На месца бас-гітарыста, так званы, Маўглі (а на самой справе Валерый Наваселец) з гурту "ТТ-34", а клявішніка зьмяніў Сяржук Сергейчыкаў з гурту "Voo Doo".

А ў будучыне "G.T." мусяць старанна працаваць над новым альбомам. І выступаць у Гомлі пакуль не збіраюцца, а вось за мяжой (а дакладней у Прыбалтыцы) плянуюць даць шэраг канцэртаў. Першы па ідэі павінен адбыцца у горадзе Рызе. Наступнымі гарадамі, пэўна, будуць Талін і Вільнюс.

Отголоски трагедии в душе.

ОТ РЕДАКЦИИ.

О затонувшей подлодке "Курске" уже многие забыли. Может быть это плохо, а может стоило бы помнить об уроках, которые преподаёт нам жизнь. Да и о погибших людях не стоило бы забывать. Исходя из этих размышлений мы представляем вам чувства человека, не забывшего эту трагедию.

Версий гибели "Курска" было много. Самых разнообразных. Говорилось, что подлодка погибла в результате столкновения с кораблём.... А ещё ходил слух, что на данном подводном средстве испытывалась новое оружие в виде торпеды. И она не выйдя из люка взорвалась. Но настоящая причина ещё не найдена. Это и печально.

...Капитан послал призыв о бедствии, на который отреагировали не сразу. Хотя после происшествия на "Курске" ещё оставались живые. Президент России Путин, отдыхавший в тот момент в Сочи, напомнил о том, что он в отпуске и предложил решить эту проблему самостоятельно. Потом всё-таки присоединился к спасательным работам. И тут же отказался от помощи предложенной норвежцами и британцами. В результате погибли люди. Хотя ходили слухи, что и эта информация ложная. А семьи погибших скорбят по сей день. Но российский президент не забыл про них и каждой семье выдал по квартире (в любом месте России) да деньжат по несколько тысяч.

На борту "Курска" было три белоруса. Лично я горжусь их мужеством, которое помогло им вынести всё это до конца, и скорблю...

КУПОН-ЗАЯВКА
ДЛЯ УЧАСТИЯ В КОНКУРСЕ

Для того, чтобы учавствовать в нашем конкурсе и попробовать выиграть приз (какой, пока секрет), заполните купон и отправьте по адресу редакции не позднее 15 октября.

На обратной стороне указаны названия всех материалв номера, напротив каждого из них вам нужно проставить оценки от 1 до 10 (1-самая нижняя оценка), а также написать свединия о себе, чтобы в случае вашей победы в конкурсе мы могли с вами связаться.

Результаты конкурса смотрите в №3.

Караван прайшоў у Гомле.

Серыя караван-канцэртаў пад назвай "Next Stop – New Life" адбылася ў Беларусі.

У гэтых канцэртах прымалі ўдзел чатыры беларускіх гурта. Гэта: "Сквайръ", "Jizel's Band", "Post Skriptum", "Бан-Жвірба", "Тяни-Толкай". Таксама свае скэйтчы (кароткія вулічныя спектаклі ў стылі авангарду) прапанавалі публіцы тэатр "Татка", шоу-тэатр "Мы" і швэдскія вулічныя акцёры. 14 верасьня караван дайшоў і да Гомлю. Тут ён адбыўся ў Палацы культуры "Хімікаў". Каардынатарамі гэтай акцыі з'яўляліся арганізацыі "Next Stop – New Life" з Менску, "Форум Сёд" са Швэцыі і "Асдэма" з Гомлю. Трэба заўважыць, што ў гэтай акцыі ўдзельнічалі такія прадстаўнікі СМІ, як "Пагоня", "Гомельская думка", "Запретная зона". Мэта дадзеных канцэртаў - паказаць, што ў Беларусі ёсць і маладзёвыя грамадскія арганізацыі, праблемы якіх: каханне, СПІД, наркаманія і г.д.

Дазвол на выступленне яны атрымалі з вялікімі намаганнямі. Амаль у кожным горадзе іх сустракалі адказамі прыкладна аднаго і таго ж зьместу:

"Улічваючы тое, што дзяржаўны камітэт па справах моладзі РБ не лічыць магчымым рэкамендаваць аддзелам па справах моладзі мясцовых выканаўчых органаў падтрымаць правядзенне Міжнароднага культурна-асветніцкага каравана "Наступны прыпынак – Новае Жыццё"....

Але ж знаходзіліся розныя кафетэрыі, дыскатэчныя залы - і канцэрты ўсё ж адбываліся. Аднойчы удзельнікам нават прыйшлося пець і таньчыць "Мурку", каб іх не выгналі з кафетэрыю "Вясёлка" горада Магілёва. А наогул, як распавядалі ўдзельнікі, у Магілёве людзі нейкія пужаныя. Брэст і Гародня больш адкрытыя. Ну, а пра Гомель распавяду ніжэй.

Да Гомлю караван пабываў у многіх гарадах нашай краіны. І ўражанні аб тамтэйшай публіцы ў удзельнікаў самае рознае, але, як мне казаў адзін з арганізатараў канцэрту, такой рэакцыі, якая была ў Гомлі, яны яшчэ не бачылі. Швэды наогул не маглі сказаць нічога пэўнага наконт таго, што адбывалася. Яны адчувалі, што на канцэрт усе прыйшлі толькі дзеля рок-музыкі. Амаль усе гледачы былі нефармаламі, хаця я заўважала нават і скінаў, і гопнікаў. Толькі не ведаю, што яны там рабілі....

Але ж негледзячы на ўсе вострыя вуглы, на маю думку ўсе засталіся задаволеныя – і тыя, хто выступаў, і тыя, хто глядзеў і слухаў. Прынамсі, калі я пасля ехала з удзельнікамі ў аўтобусе, яны абмяркоўвалі свой апошні (зялёны) канцэрт у Менску 15 верасьня і сьвята, якое яны збіраліся арганізоўваць ў той жа вечар у Гомлі.

Марына Нямчынава

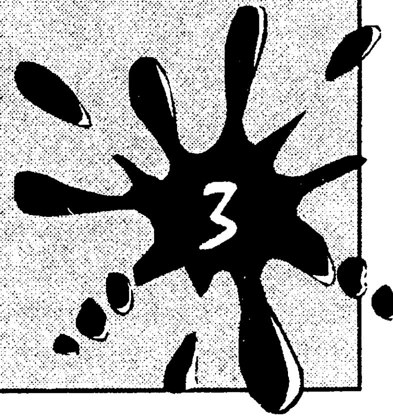
Негласная забарона.

Зараз негласна забароненымі гуртамі ў Гомлі лічуцца: "Gods Tower", "ТТ-34" і "Бен-Жвірба". Гэты статус яны атрымалі апасля канцэрту 9 траўня 2000 года (што адбыўся каля танку). Справа ў тым, што па словам розных бабулек у паводзінах дадзеных гуртоў мела месца прапаганда фашызму і наркотыкаў. Але ж той, хто быў на тым канцэрце ведае: гэтага не было! На жаль нікога не хвалюючь нашыя думкі на гэты конт.

Марына Нямчынава

МЫ СПАЧУВАЕМ ГЕНЕРАЛЬНАМУ ДЫРЭКТАРУ "БЕЛАРУСЬНАФТЫ", У ЯКОГА ЗАГІНУЎ СЫН І МУЛЯК ДЗЕНІС У ВЫНІКУ УДАРА ТОКАМ.

РЭДКАЛЕГІЯ

«ГУТАРКА» №1

Матерыялы номера:

Имя ______ Одиночество стр.2 ______
Фамилия ______ Отголоски трагедии в душе стр.3 ______
Возраст ______ Караван прайшоў у Гомлю стр.3 ______
Контактный адрес ______ Общая оценка номера ______
Телефон ______

ПАЦІКАВІМСЯ?

Адзеньне працоўнага маладога чалавека.

Не павінна быць броскай.

Адзіны стыль (вытрыманнасьць у танах): сіні, шэры, чорны і г. д., аднакаляровыя сарочкі, гальштукі: разлінаваныя, мелкі малюнак і г. д.

Сарочка павінна быць святлейшая за касцюм, гальштук цямнейшы чым сарочка.

Малюнак тканіны: аднолькавыя малюнкі на тканіне, напрыклад, касцюма і сарочкі дрэнна зьвязваюцца. Чым бліжэй і цямней палоскі на сарочцы, тым лепш. Гальштук у завязанам выглядзе і павінен даставаць да спражцы рамня, а шырыня – зьвязвацца з шырынёй лацкана пінжака.

Летам дазваляюцца гальштукі ў мелкі гарошак і з абстрактным малюнкам. Гальштук-матыль – у вячэрні час ці ў вяточны выпадак.

Адзенне працоўнай дзеўчыны.

Не будзе падобны да мужчын!

Нельга прыходзіць на працу першай апранутай у мадель, якая толькі што з'явілась у краме ці на рынках. Рукаў на сукенцы не павінен быць кароткі ці доўгі за 0.65. Больш падыйдуць шэра-сталёвы, рыжа- цынамонавы колеры, а таксама «балотная зелень». Нежадаольна джынсавая тканіна. Лепш апранаць сукенку (ці касцюм, ці спдніцу з жакетам) з твіду. Ёе заусёды прэсціжны і модны. Вышіня каблука – 4 -5 см. Колер панчох: шэраваты, тонка-чорны, цялесны.

«Энцэклапедычныя дадзеныя»

Думкі хлопчыка 5 гадоў – “Мама ведае ўсё!”

Думкі хлапца 15 год – “Мама не ўсё ведае…”

Думкі таго ж хлапца ў 20 год – “Мама нічога не ведае!”

А ў 30 год – “Трэба было слухаць маці!”

***

Заходзяць два гоміка ў аптэку набыць прэзерватыў. А там ёсьць толькі з малюнкамі аўто. Адзін кажа:

-Давай набудзем “Тайоту”.

-Да ну “Тайота” – не пантова. Давай “Мерседес”.

-Не хочу “Мерседес”, лепш “Нісан”.

Да іх падыходзіць мужчына-аптэкар і кажа:

-Мужыкі, набывайце “Джып”. Усё роўна па гаўну ездзіць.

***

Па лесе ідзе Чырвоны Каптурок. Насустрач ёй воўк і кажа:

-Ну, ты шо, аўца?

А Чырвоны Кптурок яму адказвае:

-Ну якая я табе аўца? Паглядзі: у мяне і каптурок чырвоны, і маечка чырвоная, і спадніца чырвоная, нават майткі ў мяне таксама чырвоныя…

- Вось я і кажу: чаго абрадзілась, авечка?

МУЗА

Любовь не исчезает в никуда.
Как и не возникает ниоткуда.
Ведь в сердце человеческом всегда
Живет это таинственное чудо.

Бывает долго крепко спит она.
Но вот , наступит час – она проснется
И вспыхнет, словно вовсе не спала,
И все внутри тебя перевернется,

Наполнит сердце пламенным огнем
И душу напоит водой живою,
Сливаясь с первым солнечным лучом,
Потоком мощным вырвется на волю.

И мир вдруг станет чуточку светлей,
И все вокруг покажется прекрасней,
И будешь ты, средь тысячи людей,
Наполнен светом, радостью и счастьем.

1996г.

Татьяна Вдовенкова

Под стрельчатыми сводами собора
Горели свечи.
В гулкой тишине,
О Боге, О Вселенной, о себе.

В соборе было тихо, все молчали,
Лишь свечи слёзы горькие роняли,
О душах человеческих молясь.
Весь без остатка в звуке растворясь.

А голос пел, он звал и, увлекая,
Манил с собой в неведомую даль.
Он говорил: “Пошли со мной, родная,
Забудешь боль, тревогу и печаль”.

И, повинуясь страстному порыву,
Душа стремилась ввысь, под небеса.
Земное вновь переплелось с небесным,
И вторили согласно голоса.

И солнца луч, подвластный тайной муке,
Скользил беззвучно в золотой пыли.
А душу всё же вопреки науке
Держало притяжение Земли.

Куленкова Елена

ГУТАРКА
№1,19 верасьня 2000
Гал.рэдактар: Марына Нямчынава
Рэдактар: Посторонняя Ліза
Карэктар: Надзея Дзенісенка
Вёрстка: Уладзімер Ключанкоў
Мастак: Юлія Рудкоўская

 (0232)927231

 Гомельская вобласць, вёска Раманавічы, вул. Леніна дом №1

marfa_2000@inbox.ru

За дакладнасць артыкулаў адказнасць нясуць аўтары
Думкі аўтараў могуць не супадаць з поглядамі рэдакцыі
Выдаецца ад верасня 2000 на правах рукапісу
Наклад: 200 асобнікаў
Кошт у грамадскіх распаўсюджвальнікаў - вольны (бясплатна)
Заснавальнік - рэдакцыя газеты
Выдаецца на беларускай і расейскай мовах
Пры передрукоўцы спасылка на выданне абавязкова